

лю! гдѣ оумрѣлъ ващати, и корабленика от-
вѣща, какъ оумрѣлъ въ едно коработрошеніе,
но дедъ ти, рѣкалъ граждаина, гдѣ оумрѣ
въ морето рече корабленика, корабострошилса отъ
одно силно тревоженіе, но праотецъ ти, рѣкалъ
пакъ граждаина, гдѣ оумрѣлъ, въ морете:
рѣкалъ корабленика, понеже съ оударила кор-
ватъ на единъ камень, казалъ мѣ граждаина,
какъ смѣишъ да хвалѣзкашъ въ морето, когда
всичкѣи ти твоѣ праотцы съ погубиша въ него,
както съ глѣда многодерзновенъ си, на тыя
хвраты мѣ отговорилъ корабленика, молила,
кажи ми гдѣ оумрѣлъ твоѣ отѣцъ, много-
спокойно на одаратъ, рѣкалъ граждаинатъ,
но праотецъ ти, рѣкалъ корабленикатъ гдѣ
оумрѣлъ, и онъ спокойно на одаратъ, отвѣща
корабленикатъ, какъ смѣишъ да спавашъ на
одаратъ, като всички ти ти праотцы измрѣха
на него.

